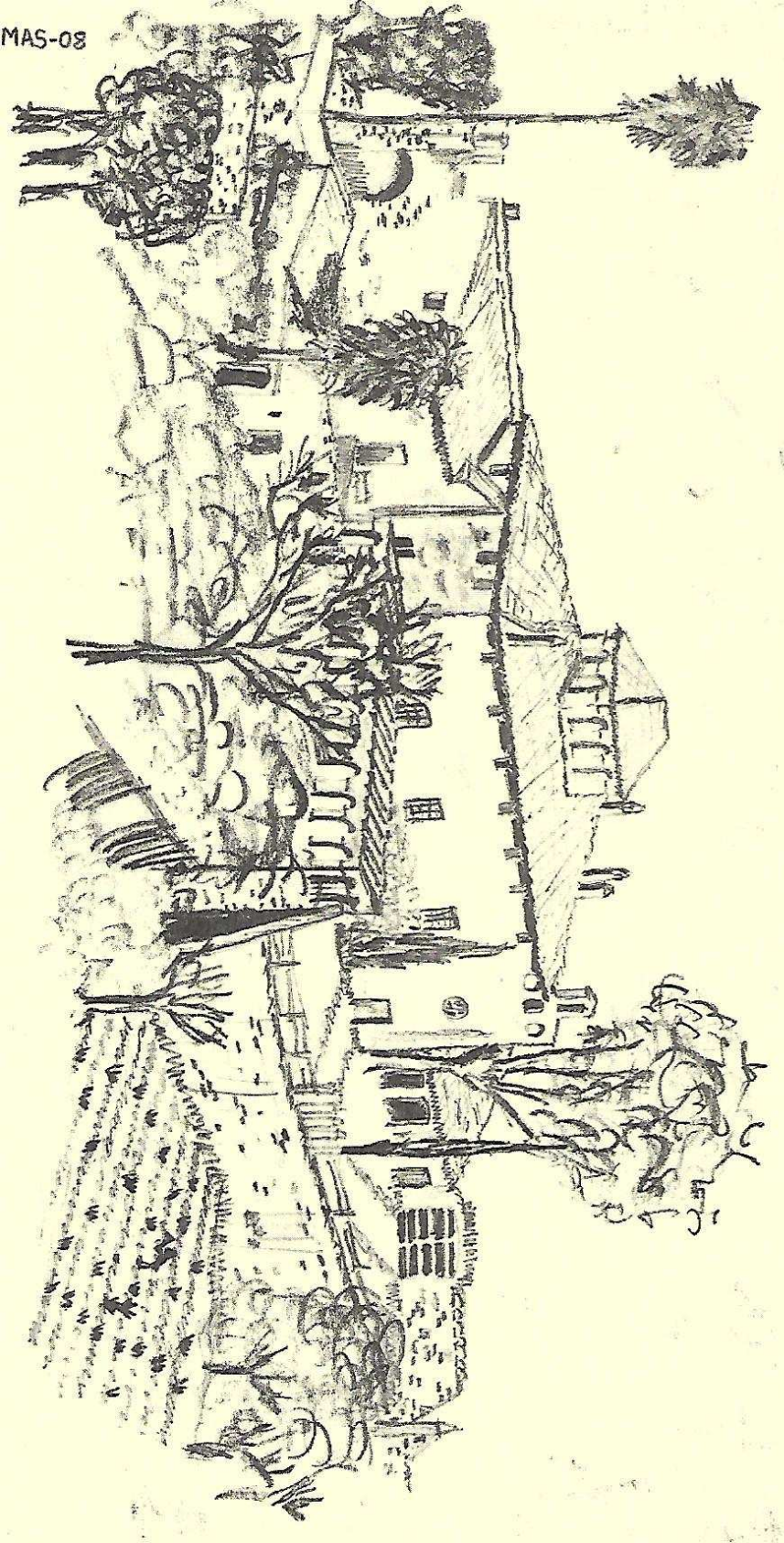

Nº 00004

AMICS DE BADALONA

Dibuix original de Francesc Mias
Recopilació de dades històriques de Joan Rosàs
Diseny i coordinació executiva d'Àngel Zamora

Visiteu el nostre bloc: <http://badamics.blogspot.com>

Aquesta casa, una de les masies senyoriales més boniques de Badalona, està ubicada en un lloc de dolça bellesa, sota boscos de pins, a mig aire de la vall de Pomar de Dalt. L'edifici està format per una acumulació de construccions i reformes de les èpoques més diverses, a causa de la seva llarga història. Però tot plegat ha estat unificat amb un criteri tan harmònic que el resultat no pot ser millor. A diferència d'altres masies badalonines, que s'han mantingut durant generacions sota la propietat d'una mateixa família, can Miravítes ha passat constantment d'unes mans a altres. Cada propietari ha anat marcant la seva petjada en l'edifici, i fins i tot en el mateix nom de la casa. Deixant de banda notícies poc clares d'època medieval, sabem que can Miravítes va passar l'any 1437 de la família Pedrosell als Bonell, pocs anys més tard la compraven els Hortals i no gaire després anava a parar a mans d'una família important, els Viastrosa. Aquests Viastrosa van anar adquirint masos veïns fins a posseir una gran finca; probablement va ser aleshores quan can Miravítes va prendre per primer cop un aire senyorial. Després d'un segle de possessió, can Miravítes va anar a parar a Miquel Àngel Mitjavila, el fill de la neboda de la darrera propietària, l'any 1567. Els plets que va provocar aquesta herència van durar gairebé un altre segle fins que tot plegat va anar al raure al pagador del rei, Juan Rodríguez de Velasco, l'any 1665. Sembla que va ser aquest pagador reial qui més va fer per donar a l'edifici un caient senyoriol i envoltar-lo de jardins. Entre altres edificacions destinades a usos agraris de la finca va fer construir un corral a Pomar que fins al segle XX va ser conegut amb el nom del "corral del Pagador". També va ser ell qui feu bastir la capella. Els seus descendents van vendre la casa l'any 1720 a Antoni Bellvítes. Possiblement va ser la unió del nom de l'antic propietari Mitjavila, amb el nou Bellvítes, el que va donar el nom popular de can Miravítes. Els Bellvítes, igual que els anteriors propietaris, van seguir millorant l'edifici, però no es van estalviar els plets familiars. L'any 1770 va morir sense fills la vidua de l'últim Bellvítes i la casa va passar a l'armer Carles Armengol, que fou alcalde de Badalona. Per problemes de competència professional aquest Armengol es va embarrancar en plets contra l'administració. El 1792 la casa passava a Lluís Bosch, el 1825 a Jacint Coromines i el 1833 la comprava la família Doderó, comerciants italians. Més endavant va comprar la propietat Hermenegildo Ros i Güell, els fills del qual la van vendre a l'Ajuntament de Badalona. A la capella hi havia hagut el cos de sant Fèlix. A l'exposició de París del 1867 es van premiar els vins i els olis de can Miravítes. L'any 1870 la finca tenia 40 mojadres i fabricaven 14 classes de vins i licors. Els cups, les seves premses, el celler i tots els elements relacionats amb la producció de vi són impressionants. De l'antic mobiliari de la casa a penes en resta res, però a les sales ara s'hi exposa mobiliari i objectes etnològics del Museu de Badalona, amb un resultat prou encertat. Cal destacar la col·lecció de pintura de Ros i Güell. Can Miravítes és un dels edificis històrics més destacables de Badalona, del qual pot gaudir tota la ciutat amb les visites guiades que, amb periodicitat i prèvia reserva, organitza el Museu de Badalona.

El President de l'associació

AMICS DE BADALONA

en nom propi i del

Consell Directiu de l'entitat

us desitja molt bones festes

